

ПРАВИЛА ЗА ПРИЕМАНЕ НА РЪКОПИСИ ЗА ПУБЛИКУВАНЕ В СП. „БЪЛГАРСКИ ФОЛКЛОР“

1. В сп. „Български фолклор“ се публикуват статии и научни материали от всички области на фолклористиката, етнологията, антропологията и изкуствата.
2. Списанието публикува научни статии на български и на английски език.
3. Не се приемат за печат публикувани или приети другаде за печат статии или откъси от книги. Ако текстът е даден за печат паралелно в друго издание и е публикуван преди да бъде отпечатан в „Български фолклор“, авторът е длъжен да уведоми редакционната колегия.
4. Статиите, постъпили за публикуване в сп. „Български фолклор“, подлежат на анонимно рецензиране от външни на редколегията експерти. Авторите отговарят на препоръките на рецензентите.
5. Статиите и материалите постъпват в редакционната колегия на списанието, набрани на шрифт Times New Roman, 12 pt, разредка 1.5. Освен в електронен вариант, текстът се предава задължително и като разпечатка.
6. Научните статии са с обем до 25 стандартни страници (1800 знака/стр. с разстоянията), в които се включва и библиографията.
7. Заглавията на кирилица в библиографията се дават и в транслитериран вид, в квадратни скоби, непосредствено след оригиналното заглавие. Например:

Вакарелски, Христо 1960: Пластиката на обредните хлябове у българите. – *Известия на Института по изобразителни изкуства*, 3, 115–175 [Vakarelski, Hristo 1960: Plastikata na obrednite hlyabove u balgarite. – *Izvestia na Instituta po izobrazitelni izkustva*, 3, 115–175].
- * Транслитерирането от кирилица на латиница се извършва според Закона за транслитерацията, приет от НС на Р България (Вж. ПРИЛОЖЕНИЕ А)
8. При цитиране на произведение от чуждестранен автор в негов превод на български език в квадратни скоби се дават името на автора и произведението според оригиналния първоизточник. Например:

Гуди, Джак 2005: *Европейското семейство*. София: ЛИК [orig. Jack Goody. *The European Family*].
9. При обемен теренен материал последният се извежда в Приложение (непосредствено след основния текст или се цитира в текста, но не в бележки под линия).
10. Научните статии се предават с резюмета на български и на английски език до 900 знака (с разстоянията) и от 3 до 6 ключови думи.
11. Материали извън научните статии (научни съобщения, рецензии, обзори, информации за научни събития, фолклорни материали и др.) не надвишават 10 стандартни страници (1800 знака/стр. с разстоянията). Цитираната литература се дава под линия и без транслитерация на латиница по следния начин:

¹Макс Вебер. *Протестантската етика и духът на капитализма*. София: Хермес – 7, 1993.

12. Съставителите на тематичните броеве се ангажират пряко единствено с научните статии. Могат да предлагат и текстове за другите рубрики, но окончателното решение за вида на броя взема редколегията.
13. Редколегията запазва правото си да ограничава количеството на предложения илюстративен материал (снимки, схеми, нотни примери) в зависимост от наличните средства за отпечатване. Илюстративният материал се комплектува към статиите и е придружен с опис, който съдържа: представяне на илюстрацията; авторски данни (за фотографско, нотописно или графично онагледяване); посочване на мястото на илюстрацията в текста.
14. В края на текста авторът посочва своето име, научна организация, в която работи, служебен или домашен адрес, електронен адрес:

Станой Станоев
Институт за етнология и фолклористика
с Етнографски музей,
ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6
1113 София, БЪЛГАРИЯ
st.stanoev@gmail.com

Stanoy Stanoev
Institute of Ethnology and Folklore Studies
with Ethnographic Museum
Acad. Georgi Bonchev Str., bl. 6
1113 Sofia BULGARIA
st.stanoev@gmail.com

15. Съдържанието на публикуваните материали е отговорност на техните автори. Това не изключва редакционна намеса, когато е необходимо и в полза на читателите на „Български фолклор“. Не се допуска изразяването на възгледи и становища, които противоречат на законите на Р България и на публикационната етика на списанието.
16. Ръкописи не се връщат.

Оформяне на библиографията:

Ползваната литература се цитира в текста на съответното място; в скоби се отбелязват: фамилия на автора, година, цитирани страници (Иванов 1995: 21); (Иванов 1995: 21–30); (Иванов, Стоянова 1996: 42–51); (Иванов 1996; Иванов 1997); (Levi-Strauss 1975: 21; Вебер 1993)

- Цитирани публикации от един автор в рамките на една и съща година: (Стойнова 1996: 21–26); (Стойнова 1996а: 5-16); (Стойнова 1996б: 15–30) и т. н.
- Имената на чуждестранните автори се изписват на съответния език: (Levi-Strauss 1975: 21);
- Цитиране от сборници с материали, каталогични издания: (БНБ 1993: № 231), (КБП 1994: 510А)

- Пълният библиографски списък на цитираната (ползваната) литература се прилага след основния текст в края на статията под надслов: „Литература“. Авторите се подреждат по фамилно име по азбучен ред.
- Ако библиографският списък на цитираната литература съдържа заглавия на кирилица и латиница, на първо място се подреждат авторите и заглавията на кирилица.
- Заглавията на изданията се изписват в *италик*.
- Бележките са под линия.

Примери за библиографско описание:

• **монографии:**

Вебер, Макс 1993: *Протестантската етика и духът на капитализма*. София: Хермес – 7 [orig. Max Weber. *Die protestantische Ethik und der Geist des Kapitalismus*].

Stahl, Sandra K. D. 1989: *Literary Folkloristics and the Personal Narrative*. Bloomington and Indianapolis: Indiana University Press.

Лотман, Юрий 1990: *Поетика. Типология на културата*. Съст. Ивайло Знеполски. София: Народна култура [Lotman, Yuriy 1990: *Poetika. Tipologia na kulturata*. Sast. Iwaylo Znepolski. Sofia: Narodna kultura].

Рот, Юлиана, Клаус **Рот** 2007: *Студии по интеркултурна комуникация. Теория. Практика*. София: Академично издателство „Проф. Марин Дринов“ [Rot, Yuliana, Klaus Rot 2007: *Studii po interkulturna komunikatsia. Teoria. Praktika*. Sofia: Akademichno izdatelstvo „Prof. Marin Drinov“].

статии в сборници и поредици:

Димитров, Владимир 2010: Ритуал за изцеление, изпълняван в храма "Св. Димитър" в село Тешово, Гоцеделчевско. – В: *От Честния пояс на Богородица до коланчето за рожба. Изследвания по изкуствознание и културна антропология в чест на проф. Елка Бакалова*. Съст. Мила Сантова, Бисерка Пенкова, Ива Станоева, Миглена Иванова. София: Агата-А, 84–90 [Dimitrov, Vladimir 2010: Ritual za iztselenie, izpalnyavan v hrama "Sv. Dimitar" v selo Teshovo, Gotsedelchevsko. – In: *Ot Chestnia poyas na Bogoroditsa do kolancheto za rozhba. Izsledvania po izkustvoznanie i kulturna antropologia v chest na prof. Elka Bakalova*. Sast. Mila Santova, Biserka Penkova, Iva Stanoeva, Miglena Ivanova. Sofia: Agata-A, 84–90].

Marigny, Jean 1993: Le vampirisme, de la légende à la métaphore. – In: *Les Vampires. Colloque de Cerisy*. Ed. Antoine Faivre et al. Paris: Albin Michel, 17–27.

Савоа, Антоан 2001: Антропологично в сърцето на социалните науки: школата на Льо Пле. – В: *Ловци на умове. Лекции по антропология*. Т. 4. Съст. Пламен Бочков, Орлин Тодоров. София: Нов български университет, 138–149 [Savoia, Antoan 2001: Antropologichno v sartseto na sotsialnite nauki: shkolata na Lyo Ple. – In: *Lovtsi na umove. Lektsii po antropologia*. Т. 4. Sast. Plamen Bochkov, Orlin Todorov. Sofia: Nov balgarski universitet, 138–149].

Stanoev, Stanoy 2009: Totalitarian Political Jokes in Bulgaria. – In: Arvo Krikmann, Liisi Laineste (Eds.). *Permitted Laughter. Socialist, Post-Socialist and Never-Socialist Humour*. Tartu: ELM Scholarly Press, 185–207.

Грънчарова, Евгения 2005: Фолклорният танц в едно българско село днес. – В: *Проблеми на българския фолклор. Т. 10. Фолклор – идентичност – съвременност*. Ред. колегия Катя Михайлова, Светла Петкова, Наталия Рашкова, Мила Сантова, Йорданка Холевич. София: Академично издателство „Марин Дринов, 167–172 [Grancharova, Evgenia 2005: Folklorният tants v edno balgarsko selo dnes. – In: *Problemi na balgarskia folklor. T. 10. Folklor – identichnost – savremennost*. Red. kolegia Katya Mihaylova, Svetla Petkova, Natalia Rashkova, Mila Santova, Yordanka Hlevich. Sofia: Akademichno izdatelstvo „Marin Drinov, 167–172].

Коцева, Йорданка 1993: Приказките в Разградския край. – В: *Регионални проучвания на българския фолклор. Т. 3. Фолклорните традиции на Североизточна България*. Съст.-ред. Милена Беновска-Събкова. Разград: Институт за фолклор, Исторически музей Разград, 6–21 [Kotseva, Yordanka 1993: Prikazkite v Razgradskia kray. – In: *Regionalni prouchvania na balgarskia folklor. T. 3. Folklorните traditsii na Severoiztochna Bulgaria*. Sast.-red. Milena Benovska-Sabkova. Razgrad: Institut za folklor, Istoricheski muzey Razgrad, 6–21].

Кауфман, Николай 1993: Мелодиите на песните балади. – В: *Сборник за народни умотворения и народопис. Т. 60. Ч. 1. Български народни балади и песни с митически и легендарни мотиви*. Авт. колектив Лиляна Богданова, Стоянка Бояджиева, Николай Кауфман, Катя Михайлова, Любомира Парапулова, Светла Петкова, Стефана Стойкова. Ред. Тодор Ив. Живков, Стоянка Бояджиева. София: Издателство на БАН, 38–47 [Kaufman, Nikolay 1993: Melodiите na pesnite baladi. – In: *Sbornik za narodni umotvorenia i narodopis. T. 60. Ch. 1. Balgarski narodni baladi i pesni s miticheski i legendarni motivi*. Avt. kolektiv Lilyana Bogdanova, Stoyanka Boyadzhiyeva, Nikolay Kaufman, Katya Mihaylova, Lyubomira Parapulova, Svetla Petkova, Stefana Stoykova. Red. Todor Iv. Zhivkov, Stoyanka Boyadzhiyeva. Sofia: Izdatelstvo na BAN, 38–47].

• статии в периодични издания и годишници:

Берто, Даниел 1993: Биографичният подход: методологическа стойност и перспективи. – *Български фолклор*, № 2, 18–27 [Berto, Daniel 1993: Biografichniat podhod: metodologicheska stoynost i perspektivi. – *Bulgarski folklor*, № 2, 18–27].

Кочев, Иван 1971: Диалектни категории и типове при словообразуването на съществителното име. – *Известия на Института за български език*, 20, 17–185 [Kochev, Ivan 1971: Dialektni kategorii i tipove pri slovoobrazuvaneto na sashtestvitelното ime. – *Izvestia na Instituta za balgarski ezik*, 20, 17–185].

Сакъзов, Иван 1935: Стопанските връзки на България с чужбина през XIV в. – *Годишник на Софийския Университет. Юридически факултет*, 30, 3–10 [Sakazov, Ivan 1935: Stopanskite vrazki na Bulgaria s chuzhbina prez XIV v. – *Godishnik na Sofiyskia Universitet. Yuridicheski fakultet*, 30, 3–10].

Геронтиев, Борислав 1989: Кога пладне стане. Песните на моя народ. – *Литературен фронт*, № 23, 8 юни, с. 1, 3 [Gerontiev, Borislav 1989: Koga pladne stane. Pesnite na moya narod. – *Literaturen front*, № 23, 8 yuni, s. 1, 3].

• материали от интернет:

Тодорова, Богдана 2010: Радикалният ислям в България – много спекулации и невежество [Todorova, Bogdana 2010: Radikalniat islyam v Bulgaria – mnogo spekulatsii i nevezhestvo]. – <http://www.segabg.com/online/new/articlenew.asp?issueid=729> (30.11.2012).

ЗАКОН ЗА ТРАНСЛИТЕРАЦИЯТА
(Обн. в ДВ бр.19 от 13 Март 2009г.)

.....

ОСНОВНИ ПРАВИЛА ЗА ТРАНСЛИТЕРАЦИЯ

Чл. 4. Системата за транслитерацията на българските букви с латински букви е, както следва:

Българска азбука	Версия на латинската азбука
А, а	A, a
Б, б	B, b
В, в	V, v
Г, г	G, g
Д, д	D, d
Е, е	E, e
Ж, ж	Zh, zh
З, з	Z, z
И, и	I, i
Й, й	Y, y
К, к	K, k
Л, л	L, l
М, м	M, m
Н, н	N, n
О, о	O, o
П, п	P, p
Р, р	R, r
С, с	S, s
Т, т	T, t
У, у	U, u
Ф, ф	F, f
Х, х	H, h
Ц, ц	Ts, ts
Ч, ч	Ch, ch
Ш, ш	Sh, sh
Щ, щ	Sht, sht
Ъ, ъ	A, a
Ь, ь	Y, y
Ю, ю	Yu, yu
Я, я	Ya, ya

Чл. 5. (1) Транслитерацията на българските буквени съчетания с латински буквени съчетания е, както следва:

1. буквеното съчетание "дж" се изписва и предава на латиница като "dzh";
2. буквеното съчетание "дз" се изписва и предава на латиница като "dz";
3. буквеното съчетание "ьо" се изписва и предава на латиница като "yo";
4. буквеното съчетание "йо" се изписва и предава на латиница като "yo".

(2) Буквеното съчетание "ия", когато е в края на думата, се изписва и предава чрез "ia".

Чл. 6. Името на българската държава се изписва и предава на латиница в съответствие с установената традиция:

България
Bulgaria

Чл. 7. (1) Географските термини: планина, равнина, низина, плато, град, село, река, езеро, залив и други, които са част от географско име, се транслитерират по следния начин:

Стара планина Stara planina
Атанасовско езеро Atanasovsko ezero.

(2) Географските термини, които не са част от географското име, се превеждат според правилата на езика, избран за превод, по следния начин:

Нос Емине Cape Emine.

(3) Прилагателните "северен", "южен", "източен", "западен", "централен" и други подобни, когато влизат в състава на географското име, се транслитерират по следния начин:

Централен Балкан Tsentralen Balkan
София-юг Sofia-yug
Перник-север Pernik-sever.

Чл. 8. Транслитерацията на съставни имена се съобразява с правилата на българския правопис по следния начин:

Златни пясъци Zlatni pyasatsi
Горна Оряховица Gorna Oryahovitsa.

Чл. 9. (1) Имената на исторически личности и географските имена от съвременни чужди книжовни езици, които използват версия на латинската азбука, се изписват в оригиналния им вид. Bordeaux

(2) Имената на исторически личности и географските имена от съвременни чужди книжовни езици, които не използват версия на латинската азбука, се изписват съгласно системата за транслитерация на съответния език.